

**In memoriam
Jan Segers
(1942-2022)**

Op 18 april 2022 overleed onverwacht ons medelid Jan Segers in zijn woning in het Diesterse Sparrenhof. De vorige dag had hij nog met vrouw, kinderen en kleinkinderen Pasen gevierd en niets, tenzij een op het eerste gezicht banale covidaandoening die men 's avonds had vastgesteld, wees erop dat hij 's anderen-daags ze zo plots zou verlaten.

Jan Segers werd op 22 juni 1942 geboren in Neeroeteren, een dorp op de rand van de Maasvallei en het Kempisch Plateau. Van 1954 tot 1960 volgde hij de humaniora in het college van de Kruisheren in Maaseik. Van 1960 tot 1964 studeerde hij in

Leuven Germaanse Filologie volgens het in die tijd nog bestaande klassieke systeem met de opleiding Nederlands-Engels-Duits. De eerste jaren van zijn loopbaan als leraar bracht hij door in de Normaalschool in Tienen. Van 1973 tot 1982 was hij met een opdracht voor Engels en Duits zowel aan de Humaniora van de Voorzienigheid in Diest als aan de Economische Hogeschool in Diepenbeek verbonden. Vanaf 1982 tot aan zijn pensioen in 2003 bleef hij echter alleen lesgeven in Diest, de stad waar hij met zijn echtgenote tot aan zijn overlijden een nieuwe thuis gevonden had. Van 1985 tot 1988 was hij tevens lid van de Interprovinciale Reaffectatiecommissie en in dezelfde periode werd hij ook naar het buitenland gedetacheerd voor navorming in het onderwijs. Tegelijkertijd zette hij zich in de lokale afdeling van het A.C.V. in als vakbondsafgevaardigde van het middelbaar onderwijs.

Naast zijn loopbaan als leraar bouwde Jan Segers een rijk verenigingsleven uit. Zo werd hij lid van de stedelijke organisatie die zich inzet voor sociale huisvesting, meer bepaald voor de huisvesting van minderbedeelden en van Ons Tehuis, een lokaal ontmoetingscentrum voor Diestenaren. Wat naamkunde en erfgoed betreft, was hij vanaf de oprichting lid van de *Vereniging voor Limburgse Dialect- en Naamkunde*. Gedurende 30 jaar was hij als secretaris een betrouwbare steunpilaar van deze vereniging. Daarnaast was Jan Segers medeoprichter en jarenlang bestuurslid van *Wotra*, de Heemkundige Kring van zijn geboortedorp Neeroeteren, dat hij nooit heeft losgelaten en dat hem in 2017 het erelidmaatschap van de vereniging toekende. Ten slotte werd hij in 2014 lid van de *Koninklijke Commissie voor Toponymie en Dialectologie* en in 2021 was hij er secretaris.

Ondanks zijn veelzijdige activiteiten vond Jan Segers de tijd om zich te verdiepen in de persoons- en de plaatsnaamkunde van het Maasland. Hierover hield hij talloze malen een referaat tijdens het jaarlijkse novembercongres van de *Vereniging voor Limburgse Dialect- en Naamkunde* en verscheen de neerslag in zijn vele bijdragen in de *Mededelingen* en het latere *Jaarboek* van de VLDN. Zijn lezing over de gehuchten van de fusiegemeente Kinrooi, die hij op 30 april 2022 in Molenbeersel zou houden,

zal worden opgenomen in het eerstvolgende *Jaarboek* van 2023. Hij had eveneens een grote inbreng in de transcriptie van het ‘Goederenregister van prins-bisschop Evrard van der Marck’ (1509), een belangrijke bron voor de Limburgse toponymie, die nog op publicatie wacht. Spijtig genoeg bleef zijn doctorale dissertatie over de toponymie van de Haspengouwse gemeente Hoeselt onafgewerkt.

Jan Segers, Maaslander en Oost-Brabander, was een stille, warme persoonlijkheid, die niet de gewoonte had zich op het voorplan te plaatsen; hij heeft zich niet alleen als leraar en taalvorser, maar ook als sociaal bewogen mens verdienstelijk gemaakt. Niet alleen voor zijn familie, maar ook voor velen die hem kenden, laat hij een grote leemte na.

Victor MENNEN